

Paradigme de Programare

Ș.I. dr. ing. Andrei Olaru

Departamentul Calculatoare
slides: Andrei Olaru & Mihnea Muraru

2013 – 2014, semestrul 2

Cursul 9

Concluzie – Paradigma Funcțională

Cuprins

- 1 Caracteristici ale paradigmelor de programare
- 2 Legarea variabilelor
- 3 Modul de evaluare

Caracteristici ale paradigmelor de programare

- **Paradigma de programare** – un mod de a:
  - aborda rezolvarea unei probleme printr-un program;
  - structura un program;
  - reprezenta datele dintr-un program;
  - implementa diversele aspecte dintr-un program (cum prelucrăm datele);
- Un limbaj poate include caracteristici dintr-una sau mai multe paradigme;
  - în general există o paradigmă dominantă;
- **Atenție!** Paradigma nu are legătură cu sintaxa limbajului!

- paradigmele sunt legate teoretic de o **mașină de calcul** (mai mult sau mai puțin teoretică) în care prelucrările caracteristice paradigmei se fac la nivelul mașinii;
- **dar** putem executa orice program, scris în orice paradigmă, pe orice mașină.

- În principal, paradigma este definită de
  - elementele principale din sintaxa limbajului – e.g. existența și semnificația **variabilelor**, semnificația **operatorilor** asupra datelor, modul de construire a programului;
  - modul de construire a **tipurilor** variabilelor;
  - modul de definire și statutul elementelor principale de prelucrare a datelor din program (e.g. obiecte, funcții, predicate);
  - **legarea** variabilelor, efecte laterale, transparență referențială, modul de transfer al parametrilor pentru elementele de prelucrare a datelor.

- În majoritatea limbajelor există variabile, ca **NUME** date unor valori – rezultatul anumitor procesări (calcul, inferențe, substituții);
- variabilele pot fi o **referință** pentru un spațiu de memorie sau pentru un rezultat abstract;
- elementele de procesare a datelor pot sau nu să fie **valori de prim rang** (să poată fi asociate cu variabile).

Definiția 31.1 (Valoare de prim rang).

O valoare care poate fi:

- creată dinamic
- stocată într-o variabilă
- trimisă ca parametru unei funcții
- întoarsă dintr-o funcție

Exemplul 31.2.

Să se scrie funcția `compose`, ce primește ca parametri alte 2 funcții, `f` și `g`, și întoarce funcția obținută prin compunerea lor, `f ∘ g`.

```
1 int compose(int (*f)(int), int (*g)(int), int x) {  
2     return (*f)((*g)(x));  
3 }
```

- în C, funcțiile **nu** sunt valori de prim rang;
- pot scrie o funcție care compune două funcții, dar nu pot crea o referință (pointer) la rezultatul dorit, care să fie folosit ca o funcție obișnuită de un singur argument.

```
1 abstract class Func<U, V> {
2     public abstract V apply(U u);
3
4     public <T> Func<T, V> compose(final Func<T, U> f) {
5         final Func<U, V> outer = this;
6
7         return new Func<T, V>() {
8             public V apply(T t) {
9                 return outer.apply(f.apply(t));
10            }
11        };
12    }
13 }
```

- În Java, funcțiile **nu** sunt valori de prim rang – pot crea rezultatul dar este foarte complicat, și rezultatul nu este o funcție obișnuită, ci un obiect.

- **Scheme:**

```
1 (define compose
2   (lambda (f g)
3     (lambda (x)
4       (f (g x))))))
```

- **Haskell:**

```
1 compose = (.)
```

- În Scheme și Haskell, funcțiile **sunt** valori de prim rang.
- mai mult, ele pot fi aplicate parțial, și putem avea **funcționale** – funcții care iau alte funcții ca parametru.

Legarea variabilelor

· două posibilități esențiale:

- un nume este întotdeauna legat la aceeași valoare / la același calcul $\Rightarrow$ numele **stă pentru un calcul**;
  - legare **statică**.

- un nume poate fi legat la mai multe valori pe parcursul execuției $\Rightarrow$ numele **stă pentru un spațiu de stocare** – fiecare element de stocare fiind identificat printr-un nume;
  - legare **dinamică**.

Exemplul 32.1.

În expresia $2 + (i = 3)$, subexpresia $(i = 3)$:

- produce **valoarea** 3, conducând la rezultatul 5 al întregii expresii;
- are **efectul lateral** de inițializare a lui i cu 3.

Definiția 32.2 (Efect lateral).

Pe lângă valoarea pe care o produce, o expresie sau o funcție poate **modifica** starea globală.

- Inerente în situațiile în care programul interacționează cu exteriorul $\rightarrow$ I/O!

Exemplul 32.3.

În expresia $x-- + ++x$, cu $x = 0$:

- evaluarea stânga $\rightarrow$ dreapta produce $0 + 0 = 0$
- evaluarea dreapta $\rightarrow$ stânga produce $1 + 1 = 2$
- dacă înlocuim cele două subexpresii cu valorile pe care le reprezintă, obținem

$$x + (x + 1) = 0 + 1 = 1$$

- Importanța **ordinii de evaluare!**
- Dependențe **implicite**, puțin lizibile și posibile generatoare de bug-uri.

- În prezența efectelor laterale, programarea leneșă devine foarte dificilă;
- Efectele laterale pot fi gestionate corect numai atunci când **secvența** evaluării este garantată → garanție inexistentă în programarea leneșă.
  - nu știm când anume va fi **nevoie** de valoarea unei expresii.

Exemplul 32.4.

“care este numărul cu 2 mai mare decât 5?”

- 1
  - afișează “întrebarea este” x
  - y este succesorul lui x
  - z este succesorul lui y
  - răspunsul este z $\rightarrow$ orice variabilă poate fi înlocuită cu semnificația ei
- 2
  - afișează “întrebarea este” x
  - incrementează x cu 2
  - răspunsul este x $\rightarrow$ x își schimbă semnificația pe parcursul evaluării

Definiția 32.5 (Transparență referențială).

Confundarea unui obiect cu referința la acesta $\rightarrow$ cazul 1.

- **Expresie** transparentă referențial: posedă o unică valoare, cu care poate fi substituită, **păstrând** semnificația programului.

Exemplul 32.6.

- $x-- + ++x \rightarrow$ **nu**, valoarea depinde de ordinea de evaluare
- $x = x + 1 \rightarrow$ **nu**, două evaluări consecutive vor produce rezultate diferite
- $x \rightarrow$ ar putea fi, în funcție de statutul lui x (globală, statică etc.)
- Absentă în prezența **efectelor laterale!**

- **Funcție** transparentă referențial: rezultatul întors depinde **exclusiv** de parametri

Exemplul 32.7.

```
int transparent(int x) {
    return x + 1;
}

int opaque(int x) {
    int g = 0;
    return x + ++g;
}
```

- `opaque(3) - opaque(3) != 0!`
- Funcții transparente: `log`, `sin` etc.
- Funcții opace: `time`, `read` etc.

- **Lizibilitatea** codului;
- Demonstrarea formală a **corectitudinii** programului – mai ușoară datorită lipsei **stării**;
- **Optimizare** prin reordonarea instrucțiunilor de către compilator și prin caching;
- **Paralelizare** masivă, prin eliminarea modificărilor concurente.

Modul de evaluare

- modul de evaluare al expresiilor dictează modul în care este executat programul;
- este legat de funcționarea **mașinii teoretice** corespunzătoare paradigmei;
- ne interesează în special ordinea în care expresiile se evaluează;
- în final, întregul program se evaluează la o valoare;
- important în modul de evaluare este modul de **evaluare / transfer a parametrilor**.

- Evaluare **aplicativă** – parametrii sunt evaluați înainte de evaluarea corpului funcției.
  - *Call by value*
  - *Call by sharing*
  - *Call by reference*

- Evaluare **normală** – funcția este evaluată fără ca parametrii să fie evaluați înainte.
  - *Call by name*
  - *Call by need*

Exemplul 33.1.

```
1 // C sau Java
2 void f(int x) {
3     x = 3;
4 }
```

```
1 // C
2 void g(struct str s) {
3     s.member = 3;
4 }
```

Efectul liniilor 3 este **invizibil** la apelant.

- Evaluarea parametrilor **înaintea** aplicației funcției și transferul unei **copii** a valorii acestuia
- Modificări locale **invizibile** la apelant
- C, C++, tipurile primitive Java

- Variantă a *call by value*;
- Trimiterea unei **referințe** la obiect;
- Modificări locale asupra referinței **invizibile** la apelant;
- Modificări locale asupra obiectului referit **vizibile** la apelant;
- Scheme, tipurile referință în Java;
- **Diferență** față de C, unde o structură trimisă ca parametru este complet copiată;

- Trimiterea unei **referințe** la obiect;
- Modificări locale asupra referinței și obiectului referit **vizibile** la apelant;
- Folosirea “&” în C++.

- Argumente **neevaluate** în momentul aplicării funcției → substituție directă (textuală) în corpul funcției;
- Evaluare parametrilor la cerere, de **fiecare** dată când este nevoie de valoarea acestora;
- în calculul λ .

- Variantă a *call by name*;
- Evaluarea unui parametru doar la **prima** utilizare a acestuia;
- **Memorarea** valorii unui parametru deja evaluat și returnarea acesteia în cazul utilizării repetate a aceluiași parametru (datorită transparenței referențiale);
- în Haskell.

- caracteristicile unei paradigme;
- variabile, funcții ca valori de prim rang;
- legare, efecte laterale, transparență referențială;
- evaluare și moduri de transfer al parametrilor.